

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI PARISTOISTA JA AKUISTA**PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ**

Asetus korvaisi nykyisen samannimisen valtioneuvoston asetuksen, joka on paristoja ja akkuja koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin keskeinen täytäntöönpanosäädös. Uusi asetus perustuisi suurelta osin nykyiseen valtioneuvoston asetukseen. Käsitteistöä ja sisältöä tarkistettaisiin vastaamaan uuden jätelain säännöksiä. Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanottojärjestelyjen sääntelyä kehitettäisiin. Asetuksella pantaisiin myös täytäntöön paristoja ja akkuja koskevan direktiivin muuttamisesta annetun direktiivin säännökset paristojen ja akkujen elohopea- ja kadmiumpitoisuuksien rajoituksista ja eräistä muista tuotevaatimuksista.

Asetus on tarkoitettu tulemaan voimaan päivänä kuuta 2014. Paristojen ja akkujen uusia tuotevaatimuksia koskevia säännöksiä sovellettaisiin direktiivissä vastaavalla tavalla vasta siirtymäajan jälkeen.

YLEISPERUSTELUT**1 Johdanto**

Paristoista ja akuista annettu valtioneuvoston asetus (422/2008, jäljempänä paristoasetus) on tarpeen uudistaa kokonaisuudessaan.

Paristoasetuksessa käytettyä terminologiaa ja asetuksen sisältöä on tarkistettava uuden jätelain (646/2011) ja jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) säännösten mukaisen käsitteistön ja sisällön mukaiseksi. Paristoasetusta on päivitettävä myös siten, että siihen sisällytetään tarvittavat säännökset paristoista ja akuista annettujen uudistettujen EU-säädösten täytäntöönpanemiseksi.

2 Nykytila**2.1 Lainsäädäntö**

Paristoja ja akkuja koskevat kansalliset erityissäännökset perustuvat paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/57/ETY kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin (2006/66/EY, muutettu 2008/103/EY, jäljempänä direktiivi tai paristodirektiivi). Direktiivi on pantu täytäntöön alun perin vuoden 1993 jätelaille (1072/1993) ja sittemmin uudella jätelaille sekä vuoden 1993 jätelain nojalla annetulla paristoasetuksella. Uuden jätelain säännöksiä on sovellettu

paristoihin ja akkuihin 1 päivästä toukokuuta 2013. Nykyistä paristoasetusta sovelletaan kunnes uuden jätelain nojalla toisin säädetään.

Direktiiviin perustuvien erityissäännösten soveltamisalaan kuuluvat periaatteessa kaikki paristot ja akut riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta tai käyttötarkoituksesta. Niitä sovelletaan lisäksi paristoihin ja akkuihin, jotka sisältyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin ja ajoneuvoihin sekä muihin tuotteisiin. Paristot ja akut luokitellaan kolmeen pääryhmään: kannettavat paristot ja akut, ajoneuvoparistot ja –akut sekä teollisuusparistot ja –akut.

Direktiivi ja sen täytäntöönpanosäännökset perustuvat ns. tuottajavastuuseen, jonka mukaan tuottajan on järjestettävä käytettyjen paristojen ja akkujen jätehuolto. Jätelain mukaan tuottajana pidetään pariston tai akun markkinoille saattajaa. Myös pariston tai akun jakelija on keskeinen toimija käytettyjen paristojen ja akkujen keräyksessä.

Jätelain 46 §:n 1 momentin mukaan tuottajan on järjestettävä markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista. Tuottajan velvollisuus koskee käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja, jotka luovutetaan tuottajan tai jakelijan järjestämään vastaanottopaikkaan tai kuljetukseen. Tuottaja voi lain 62 §:n mukaan siirtää tuottajavastuuta koskevat velvollisuutensa sellaiselle tuottajayhteisölle, joka on hyväksytty tuottajarekisteriin. Laissa säädetään tarkemmin tuottajia edustavan tuottajayhteisön perustamisesta ja toiminnasta.

Tuottajan on jätelain 49 §:n mukaan järjestettävä vastaanottopaikkoja siten, että käytetyt paristot ja akut voidaan maksutta ja vaivattomasti luovuttaa vastaanottoon. Vastaanottovelvollisuus koskee sekä kotitalouksista että muualta peräisin olevia käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja. Teollisuuspariston ja –akun sekä muuhun kuin yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja –akkujen haltija ja tuottaja voivat sopia poikkeavasta jätehuollon kustannusten jaosta.

Lain 56 §:n mukaan pariston tai akun jakelijan on myyntipisteessään otettava haltijalta maksutta vastaan kannettavat paristot ja akut ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta vastaanoton edellytyksenä. Jos yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen jakelija ottaa vastaan vastaavia käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja, on myös tällaiset paristot ja akut otettava vastaan maksutta ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta. Jakelija saa luovuttaa vastaanottamansa paristot ja akut vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle. Tuottajan on järjestettävä näin kerättyjen paristojen ja akkujen poiskuljetus maksutta.

Jätelain 101 §:ssä säädetään tuottajan ja tuottajayhteisön velvollisuudesta tehdä hakemus Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. Paristoasetuksessa säädetään tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista, jotka perustuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisista paristojen ja akkujen tuottajia koskevista rekisteröintivaatimuksista annettuun komission päätökseen

(2009/603/EY). Laissa säädetään myös tuottajan velvollisuudesta tiedottaa paristojen ja akkujen vastaanotosta sekä pitää kirjaa markkinoille saatetuista ja käytöstä poistetuista paristoista ja akuista.

Paristoasetuksessa kielletään yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille luovuttaminen. Nappiparistoissa saa kuitenkin olla enintään kaksi painoprosenttia elohopeaa. Lisäksi kielletään yli 0,0002 painoprosenttia kadmiumia sisältävien kannettavien paristojen ja akkujen luovuttaminen markkinoille eräin asetuksessa säädetyin poikkeuksin.

Paristoasetuksen mukaan tuottajan on toteutettava tarvittavat toimet maksimoidakseen käytettyjen paristojen ja akkujen erilliskeräys ja minimoidakseen paristojen ja akkujen loppukäsittely sekalaisena yhdyskuntajätteenä. Myös jakelijoiden on osallistuttava keräykseen. Tavoitteena on saavuttaa korkea kierrätystaso kaikille käytetyille paristoille ja akuille.

Paristoasetuksessa vahvistetaan käytettyjen kannettavien paristojen ja akkujen keräyksen vähimmäistavoitteiksi 25 prosenttia vuonna 2012 ja 45 prosenttia vuonna 2016. Keräysasteen laskemista koskevat säännökset perustuvat loppukäyttäjille myytävien kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyyntin laskemista koskevien yhteisten menetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annettuun komission päätökseen 2008/763/EY.

Tuottajien on huolehdittava myös teollisuusparistojen ja –akkujen sekä ajoneuvoparistojen ja –akkujen keräyksen järjestämisestä. Teollisuuden ja ajoneuvojen käytetyille paristoille ja akuille ei ole asetettu määrällisiä keräystavoitteita. Niiden sijoittaminen kaatopaikoille tai muu loppukäsittely on sen sijaan kielletty.

Paristoasetuksessa säädetään kerättyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuden vähimmäisvaatimuksista. Niiden mukaan lyijyparistoista ja –akuista on kierrätettävä keskimäärin 65 painoprosenttia ja nikkelikadmiumparistoista ja –akuista keskimäärin 75 painoprosenttia. Muiden käytettyjen paristojen ja akkujen sisältämästä materiaalista on kierrätettävä keskimäärin 50 painoprosenttia. Kierrätystehokkuudet on laskettava ja niistä on ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisten käytettyjen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksien laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 493/2012 mukaisesti. Paristojen ja akkujen kierrätys voidaan säädetyin edellytyksin toteuttaa viemällä käytetyt paristot ja akut toiseen maahan.

Paristoasetuksen mukaan käyttäjälle on tiedotettava kattavasti muun ohella käytettyjen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysjärjestelmistä sekä siitä, että tällainen jäte tulisi kerätä talteen erillään muista jätteistä. Paristot ja akut on merkittävä erilliskeräystä osoittavalla tunnuksella. Direktiivissä yksilöidyt raja-arvot ylittäviä määriä elohopeaa, kadmiumia tai lyijyä sisältävät paristot ja akut

on lisäksi merkittävä kyseisen raskasmetallin kemiallisella merkillä. Tiettyjen paristojen ja akkujen varustamisesta merkinnöin niiden tehosta säädetään kannettavien sekundaaristen (ladattavien) paristojen ja akkujen sekä ajoneuvoparistojen ja –akkujen tehomerkitöjä koskevien sääntöjen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1103/2010.

Paristodirektiiviin perustuvia säännöksiä paristojen ja akkujen tuottajavastuusta on sovellettu 26 päivästä syyskuuta 2008.

2.2 Paristodirektiiviin tehdyt muutokset

Paristodirektiiviä on vuonna 2013 muutettu paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY muuttamisesta johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitettujen kadmiumia sisältävien kannettavien paristojen ja akkujen sekä vähän elohopeaa sisältävien nappiparistojen markkinoille saattamisen osalta sekä komission päätöksen 2009/603/EY kumoamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/56/EU.

Direktiiviä on muutettu muun ohella seuraavasti:

- Paristojen ja akkujen elohopeapitoisuutta rajoitetaan edelleen siten, että muihin laitteisiin kuin kuulokojeisiin tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa nappiparistoissa saa olla enintään 0,0005 painoprosenttia elohopeaa 1 päivästä lokakuuta 2015; komissio tarkastelee 1 päivään lokakuuta 2014 mennessä, voidaanko kyseiset rajoitukset ulottaa myös kuulokojeisiin tarkoitettuihin nappiparistoihin.
- Paristojen ja akkujen kadmiumpitoisuutta rajoitetaan edelleen siten, että johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitetuissa markkinoille saatettavissa kannettavissa paristoissa ja akuissa saa olla enintään 0,002 painoprosenttia kadmiumia 1 päivästä tammikuuta 2017.
- Nykyisiä vaatimuksia, joiden mukaan käyttäjän on voitava helposti poistaa käytetyt paristot ja akut sähkö- ja elektroniikkalaitteista, lievennetään 1 päivästä heinäkuuta 2015 siten, että pidetään riittävänä, että valmistajasta riippumaton ammattilainen voi helposti poistaa pariston tai akun.
- Direktiivissä säädetään tuottajien rekisteröintiä koskevista vaatimuksista siten kuin ne ovat komission päätöksessä 2009/603/EY, joka kumotaan.

Direktiivi on pantava täytäntöön 1 päivään heinäkuuta 2015.

2.3 Käytäntö

2.3.1 Paristojen ja akkujen tuottajat

Kannettavien paristojen ja akkujen tuottajat ovat yleensä liittyneet soveltuvaan tuottajayhteisöön ja huolehtivat siten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan kollektiivisesti. Tuottajat maksavat tuottajayhteisölle markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen määrää vastaavan osuutensa niistä kuluista, jotka tuottajayhteisölle aiheutuu jätehuollon järjestämisestä.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ylläpitämään vuoden 1993 jätelain mukaiseen tuottajatiedostoon on hyväksytty kaksi kannettavien paristojen ja akkujen tuottajayhteisöä, Recser Oy ja ERP Finland ry. Kyseisiin tuottajayhteisöihin kuuluu noin 470 paristojen ja akkujen tuottajaa.

Ajoneuvoparistojen ja –akkujen tuottajayhteisöksi on hyväksytty Akkukierrätys Pb Oy, joka nimensä mukaisesti on erikoistunut lyijyakkujen keräykseen. Tuottajayhteisöön kuuluu noin 120 akkujen ja autojen maahantuojaa ja muuta tuottajaa.

Teollisuusparistojen ja –akkujen tuottajille ei ole tuottajayhteisöä. Tuottajat tekevät hakemuksen tuottajarekisteriin järjestämänsä jätehuollon arvioimiseksi ja hyväksymiseksi.

Tuottajayhteisöt ovat jätelaissa säädetyn mukaisesti jättäneet hakemuksensa 1 päivään toukokuuta 2013 toimintansa hyväksymiseksi uuden lain mukaiseen tuottajarekisteriin.

Paristojen ja akkujen tuottajien kokonaismäärästä ei ole luotettavaa arviota.

2.3.2 Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erilliskeräys

Kannettavia paristoja ja akkuja otetaan vastaan liikkeissä, joissa myydään tällaisia paristoja ja akkuja. Kannettaville paristoille ja akuille on kaikkiaan noin 13 000 vastaanottopaikkaa. Tuottajayhteisöt huolehtivat kerättyjen paristojen ja akkujen kuljetuksesta vastaanottopaikoista käsittelylaitoksiin.

Akkukierrätys Pb Oy vastaa koko maan kattavan lyijyakkujen vastaanottopaikkojen verkoston toiminnasta. Verkostoon kuuluu lähes 700 vastaanottopaikkaa. Toimintaan osallistuvat muun muassa Kuusakoski Oy, Romukeskus Oy, Lassila&Tikanoja Oyj ja Stena Recycling Oy.

Teollisuusparistojen ja –akkujen keräys perustuu yleensä paristojen ja akkujen tuottajien ja käyttäjien välisiin sopimuksiin.

Käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja otetaan vastaan myös kuntien jätelaitosten jätteiden vastaanottopaikoissa.

Tuottajayhteisöjen toimittamien seurantatietojen mukaan markkinoille saatettiin Suomessa vuonna 2012 yhteensä noin 2 750 tonnia kannettavia paristoja ja akkuja (Taulukko 1). Samana vuonna kerättiin talteen noin 900 tonnia käytöstä poistettuja kannettavia paristoja ja akkuja. Keräysaste oli näiden tietojen perusteella noin 33 painoprosenttia.

Markkinoille saatettujen ajoneuvoparistojen ja –akkujen määrä oli vuonna 2012 noin 16 700 tonnia ja kerätty määrä 11 700 tonnia. Keräystaso oli noin 70 painoprosenttia.

Taulukko 1. Tuottajien järjestämä käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen erilliskeräys ja kierrätys (Lähde: Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus).

	Saatettu markkinoille	Kerätty jäte	Keräys- taso ¹	Kierrätetty Suomessa	Vienti	Kierrätetty muualla	Kierrätetty yhteensä
	t	t	%	t	t	t	t
Kannettavat p&a							
2012	2750	920	33	56	515	449	505
2011	2760	968	35	50	407	265	315
2010	2810	877	31	163	662	436	599
2009	2570	1040	40	124	524	368	491
Ajoneuvo- p&a							
2012	16700	11660	70	710	11030	9280	9990
2011	17080	8610	50	190	8100	6850	7040
2010	16850	10310	61	355	9730	8150	8500
2009	13860	11210	81	358	10680	9340	9700
Teollisuus- p&a							
2012	5420	1550	29	217	1310	1120	1330
2011	7874	4540	58	2540	1970	1670	4210
2010	5010	1990	40	77	1860	1600	1680
2009	4080	1930	47	215	1710	1480	1690

¹ laskettu samana vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen määrästä

Seurantatietojen perusteella käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste ylittää direktiivissä säädetyn vuoden 2012 tavoitteen 25 painoprosenttia. Vuoden 2016 direktiivin tavoite on 45 painoprosenttia.

Ajoneuvoparistoja ja –akkuja ei saa sijoittaa kaatopaikalle, joten vaadittu keräystaso on teoreettisesti 100 prosenttia. Seurantatietojen mukaan osa ajoneuvoparistoista ja –akuista ohjautuu muualle kuin tuottajien järjestämään vastaanottoon.

Teollisuusparistojen ja –akkujen keräystasoa on vaikea arvioida. Kyseiset paristot ja akut ovat yleensä pitkäkestoisia ja niiden markkinoille saatetut ja kerätyt määrät vaihtelevat suuresti vuosittain.

Taulukossa ilmoitettu keräystaso on laskettu samana vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen määrästä. Kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste on paristoasetuksen mukaan laskettava tarkkailuvuonna ja kahtena edellisena vuonna markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keskimääräisen määrän perusteella. Eri laskentamenetelmät eivät tässä tapauksessa vaikuta olennaisesti keräysasteeseen.

2.3.3 Käytöstä poistettujen paristojen kierrätys ja käsittely

Valtaosa kerätyistä paristoista ja akuista on viety maasta esikäsiteltäviksi ja kierrätettäviksi. Suomessa ei ole riittävästi käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen käsittelymahdollisuuksia.

Kerätyt kannettavat paristot ja akut on toimitettu Akkuser Oy:lle. Yhtiö käsittelee litiumioni- ja nikkelimetallihydridiakut ja vastedes myös alkaliparistoja tai toimittaa paristot ja akut muihin laitoksiin käsiteltäviksi. Yhtiön käsittelykapasiteetti on ympäristöluvan mukaan 5000 t vuodessa.

Lyijyä sisältävät käytöstä poistetut ajoneuvoparistot ja -akut on viety kierrätykseen erikoistuneille sulatoille lähinnä Ruotsiin ja Viroon. Kierrätetty lyijy käytetään pääasiassa uusien akkujen valmistuksessa. Muovikuoria hyödynnetään muun muassa akkukoteloiden valmistuksessa ja akkuhappo neutraloidaan.

Lyijypohjaiset teollisuusparistot ja -akut on viety muun muassa Ruotsissa ja Virossa sijaitseviin kierrätyslaitoksiin. Muiden teollisuusparistojen ja -akkujen kierrätyspaikka vaihtelee paristo- ja akkutyypin mukaan.

Taulukkoon 1 kootun tilastoaineiston perusteella ei ole mahdollista arvioida, täytyvätkö säädetty kierrätystehokkuutta koskevat vaatimukset. Kierrätystehokkuudella tarkoitetaan kulloinkin käytetyssä kierrätysprosessissa saavutettua erilliskerättyjen paristojen ja akkujen kierrätystasoa. Kierrätystehokkuusvaatimukset on asetettu erikseen lyijyä, kadmiumia ja muita aineita sisältäville paristoille ja akuille. Kierrätystehokkuudet on vuodesta 2014 laskettava ja raportoitava komission asetuksen (EU) N:o 493/2012 mukaisesti.

2.4 Nykytilan arviointi

Komissio on tutkinut Suomessa toteutetut toimet paristodirektiivin täytäntöönpanemiseksi eikä sillä ole niiden johdosta nykyisellään huomauttamista.

Tuottajavastuuseen perustuva käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräys on perustunut vuoden 1993 jätelakiin ja sen nojalla vuonna 2008 annettuun paristoasetukseen, jotka ovat paristodirektiivin keskeiset täytäntöönpanosäännökset.

Tuottajat ovat liittyneet tuottajayhteisöihin, jotka vastaavat käytännössä käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämisestä. Tuottajayhteisöjen toiminta kattaa nykyisin kannettavat paristot ja akut sekä ajoneuvoparistot ja -akut. Kannettavia paristoja ja akkuja otetaan vastaan noin 13 000 liikkeessä tai muussa vastaanottopaikassa. Ajoneuvoparistoille ja -akuille on noin 700 vastaanottopaikkaa. Myös kuntien jätelaitokset ottavat vastaan käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja.

Noin kolmannes käytöstä poistetuista kannettavista paristoista ja akuista on viime vuosina kerätty talteen erillään muista jätteistä. Tämä täyttää vuodelle 2012 säädetyn direktiiviin perustuvan keräystavoitteen. Keräysaste on kuitenkin vakiintunut mainitulle tasolle eikä keräys ole viime vuosina kehittynyt. Vuodelle 2016 säädetyn 45 prosentin keräystavoitteen saavuttamiseksi on kannettavien paristojen ja akkujen keräystä olennaisesti tehostettava.

Ajoneuvoparistojen ja –akkujen keräystaso on viime vuosina ollut 50–80 painoprosenttia. Osa akkuromusta ohjautuu tuottajien järjestämän jätehuollon ulkopuolelle. Teollisuusparistoista ja –akuista ei ole luotettavia tilastoja keräystason laskemiseksi.

Nykyisen tilastoaineiston perusteella ei ole mahdollista arvioida, täyttävätkö erityyppisten paristojen ja akkujen käsittelyprosesseissa saavutetut kierrätystehokkuudet säädetyt vaatimukset. Kierrätystehokkuudet on 1 päivästä tammikuuta 2014 laskettava ja raportoitava komission asetuksen N:o 493/2012 mukaisesti. Käsittelymahdollisuuksien puuttuessa valtaosa käytöstä poistetuista paristoista ja akuista on viety maasta.

Tuottajavastuusäntelyä on kehitetty edelleen uudessa jätelaissa, jonka tuottajavastuuta koskevia säännöksiä on sovellettu käytöstä poistettuihin paristoihin ja akkuihin kuitenkin vasta 1 päivästä toukokuuta 2013. Uudistetussa jätelaissa on muun ohella täsmennetty ja laajennettu tuottajien oikeuksia vastata jätehuollosta. Lain mukaan tuottajalla on ensisijainen oikeus järjestää vastuulleen kuuluvien käytöstä poistettujen tuotteiden jätehuolto. Laissa säädetään myös, että jakelijan ja kunnan on toimitettava keräämänsä käytöstä poistetut tuotteet tuottajan järjestämään jätehuoltoon. Uudella hallinnollisella laiminlyöntimaksulla pyritään vähentämään ns. vapaamatkustajien määrää ja edistämään tuottajien rekisteröintiä. Tuottajien kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuuksia sekä tuottajayhteisöjen toimintaa koskevia säännöksiä on täsmennetty.

Uudistettuun lakiin sisältyvin edellä mainituin keinoin voidaan käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen tuottajavastuusäntelyssä edellä todettuja puutteita ja ongelmia poistaa tai ainakin vähentää. Lisäksi on vireillä lainsäädäntötoimia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun vastaanoton ja kierrätyksen tehostamiseksi, joiden arvioidaan osaltaan edistävän myös kannettavien paristojen ja akkujen talteenottoa ja keräystä. Edellä esitetyistä syistä ei ole tässä vaiheessa tarkoituksenmukaista esittää laajoja sisällöllisiä muutoksia paristojen ja akkujen tuottajavastuun säntelyyn. Nykyistä asetusta on syytä muuttaa lähinnä siten, että se sovitetaan yhteen uudistetun jätelain säännösten kanssa ja että siihen lisätään tarpeelliset säännökset uudistuneen EU-lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi.

3 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Nykyinen paristoasetus ehdotetaan korvattavaksi samannimisellä uudella valtioneuvoston asetuksella.

Nykyistä asetusta ehdotetaan uudessa säädöksessä tarkistettavaksi siten, että se vastaisi uuden jätelain mukaista käsitteistöä ja sisältöä. Uuteen säädökseen ehdotetaan myös lisättäväksi säännökset, joilla pantaisiin täytäntöön paristodirektiivin muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/56/EU. Informatiivisista syistä asetukseen ehdotetaan lisättäväksi viittaukset komission asetukseen N:o 1103/2010 ja 493/2012, joissa säädetään paristojen ja akkujen tehomerkinnoista ja käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuuksista. Asetukseen

ehdotetaan myös sisällytettäväksi säännökset, joissa määriteltäisiin nykyistä tarkemmin paristojen ja akkujen vastaanoton järjestämistä koskevat jätelain 49 §:n 1 momentin mukaiset tuottajan velvollisuudet.

4 Esityksen vaikutukset

Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräystasoa ja kierrätystehokkuutta koskevat vaatimukset säilyisivät ennallaan. Paristojen ja akkujen vastaanottojärjestelyihin ehdotetaan vähäisiä täsmennyksiä. Valvontaviranomaisten toimivaltasuhteet säilyisivät ennallaan.

Ehdotettu asetusta olisi pitkälti nykyisen paristoasetuksen ja paristodirektiivin sisällön ja rakenteen mukainen. Se täydentäisi jätelakia eräiden yksityiskohtien osalta. Näin ollen esityksellä ei ole merkityksellisiä vaikutuksia verrattuna nykyiseen sääntelyyn.

5 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä.

Valmistelussa on hyödynnetty paristoja ja akkuja koskevien nykyisten tuottajavastuusäännösten täytäntöönpanosta saatuja käytännön kokemuksia.

Esitysluonnoksesta pyydettiin lausunnot [täydennetään myöhemmin].

6 Voimaantulo

Asetus tulisi yleisesti voimaan päivänä kuuta 2014.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 §. *Tarkoitus.* Pykälässä todettaisiin asetuksen pääasiallinen sisältö.

2 §. *Sovellettamisala.* Asetus koskisi periaatteessa kaikkia paristoja ja akkuja. Direktiivin mukaisesti asetusta ei kuitenkaan sovellettaisi eräisiin valtakunnan keskeisten turvallisuusasetusten turvaamiseen liittyvissä tuotteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin eikä avaruuteen lähetettävissä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin. Sovellettamisan rajaukset koskisivat sekä jätehuollon järjestämistä koskevia velvoitteita että 4 §:ssä ehdotettuja vaarallisten aineiden käytön rajoituksia.

3 §. *Määritelmät.* Ehdotetut määritelmät perustuisivat vastaaviin direktiivin määritelmiin. Kierrätyksen ja loppukäsittelyn määritelmät sisältyvät jätelakiin eikä niitä toistettaisi asetuksessa. Kannettavan pariston ja akun sekä teollisuuspariston ja –akun käsitteitä on havainnollistettu konkreettisin esimerkein direktiivin johdanto-osassa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tarkemmin kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyynnin laskentamenettelystä. Ehdotettu säännös perustuisi loppukäyttäjille myytävien kannettavien paristojen ja akkujen vuosimyynnin laskemista koskevien yhteisten menetelmien vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY mukaisesti annettuun komission päätökseen (2008/763/EY).

4 §. *Eräiden vaarallisten aineiden rajoitukset.* Pykälässä säädettäisiin paristojen ja akkujen elohopea- ja kadmiumsisällön rajoituksista. Pykälän 2 momentin mukaan ajoneuvoissa käytettävien paristojen ja akkujen sisältämiin vaarallisiin aineisiin sovellettaisiin kuitenkin, mitä eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetussa valtioneuvoston asetuksessa (572/2003) jätelain ja kemikaalilain (599/2013) nojalla säädetään.

Vaarallisten aineiden käytön rajoitukset olisivat muutetun direktiivin vaatimusten mukaiset. Muutetussa direktiivissä lisäksi edellytetään komissiolta selvitystä 1 päivään lokakuuta 2014 kuulokojeiden nappiparistoille säädetyin poikkeuksen tarpeellisuudesta ja tarvittaessa ehdotusta poikkeuksen poistamisesta.

5 §. *Paristojen ja akkujen ominaisuuksien kehittäminen.* Pykälässä säädettäisiin paristojen ja akkujen tuottajien ja jakelijoiden velvollisuudesta eri tavoin pyrkiä vaikuttamaan markkinoille saatettavien paristojen ja akkujen haitallisiin ympäristövaikutuksiin. Pykälä perustuisi direktiivin vastaavaan velvoitteeseen.

6 §. *Jätehuollon järjestämistä koskevat yleiset velvollisuudet.* Pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämistä koskevista yleisistä velvollisuuksista. Kaikille käytöstä poistetuille paristoille ja akuille olisi perustettava tehokas keräys-, vastaanotto- ja kierrätysjärjestelmä. Etusija olisi annettava laitoksille, joissa sovelletaan yhteisön ympäristöasioiden hallintajärjestelmää. Direktiivin mukaisesti olisi

huolehdittava siitä, että kaikki tunnistettavat käytöstä poistetut paristot ja akut esikäsitellään ja kierrätetään.

7 §. Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanoton järjestäminen.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin tuottajien velvollisuudesta huolehtia käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanotosta. Säännöksillä täsmennettäisiin jätelain 49 §:n 1 momentin mukaisia tuottajan velvoitteita, joiden mukaan vastaanottojärjestelyjen on oltava maksuttomia ja vaivattomia pariston tai akun haltijalle. Vaatimukset koskisivat kaikkien paristojen ja akkujen vastaanoton järjestämistä yleisesti. Vastaanottoaikkojen määrän mitoittamista koskevista vaatimuksista otettaisiin huomioon jakelijan laaja kannettavien paristojen ja akkujen vastaanottovelvollisuus. Momentin mukaiset velvoitteet perustuisivat pääosin direktiivin 8 artiklan säännöksiin. Tuottajaa koskevista vastaanottovaatimuksista määrättäisiin tarkemmin tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin annettavassa päätöksessä.

Pykälän 2 momentissa viitattaisiin informatiivisista syistä jätelain 53 §:n 2 momenttiin, jossa säädetään tuottajan kustannusvastuuta koskevista poikkeuksista eräiden käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen vastaanoton ja muun jätehuollon kustannusten osalta.

8 §. Käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja –akkujen ja

teollisuusparistojen ja –akkujen vastaanottoa koskevat erityiset vaatimukset.

Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoparistojen ja –akkujen vastaanotolle asetettavista erityisistä vaatimuksista. Säännöksillä täsmennettäisiin ehdotetun 7 §:n 1 momentin mukaisia tuottajan velvoitteita. Tuottajan olisi huolehdittava siitä, että koko maassa olisi vähintään 400 tuottajan järjestämää ajoneuvoparistojen ja –akkujen vastaanottoa. Nykyisin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin annettavassa päätöksessä edellyttänyt 350 vastaanottoaikkojen perustamista.

9 §. Käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysaste.

Pykälässä säädettäisiin käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen keräysasteesta. Direktiivin mukaan olisi päästävä vähintään 45 painoprosentin keräysasteeseen vuoteen 2016 mennessä. Siihen saakka keräysaste olisi siirtymäsäännösten mukaan vähintään 25 painoprosenttia, kuten direktiivissä edellytetään. Pykälän 2 momentissa ehdotetun seurantajärjestelmän perusteella olisi myöhemmin mahdollista harkita keräystavoitteiden tarkistamista.

10 §. Esikäsitely. Pykälässä säädettäisiin käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen esikäsitelylle asetettavista laatuvaatimuksista, jotka perustuisivat direktiiviin.

11 §. Kierrätystehokkuus. Pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen kierrätysprosessien kierrätystehokkuudelle asetettavista vaatimuksista.

Pykälän 2 momentissa olisi informatiivinen viittaus komission asetukseen N:o 493/2012, jossa säädetään kierrätysprosessien tehokkuuksien laskemista ja

raportointia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Komission asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

12 §. *Käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja –akkujen ja teollisuusparistojen ja –akkujen loppukäsittelyä koskevat rajoitukset.* Pykälässä kiellettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja –akkujen sekä teollisuusparistojen ja –akkujen loppukäsittely. Tämä tarkoittaisi, että kaikki kyseiset paristot ja akut olisi kerättävä talteen erillään muista jätteistä ja kierrätettävä.

Pykälän 2 momentin mukaan sallittaisiin esikäsittelyssä ja kierrätyksessä syntyvien paristojen ja akkujen jäännösten loppukäsittely polttamalla tai sijoittaminen kaatopaikalle. Direktiivissä on vastaava säännös. Käsittelymenetelmän valinnassa olisi noudatettava jätelain mukaista jätehuollon etusijajärjestystä sekä jätteiden polttamisesta ja kaatopaikalle sijoittamisesta annettuja säännöksiä.

13 §. *Ympäristölupa.* Käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen esikäsittelyn, kierrätyksen ja muun käsittelyyn ympäristöluvanvaraisuuden osalta viitattaisiin ympäristönsuojelulakiin. Lupa-asian käsittelyssä ja lupamääräysten antamisessa olisi otettava huomioon muun ohella tämän asetuksen 6 ja 10–12 §:n säännökset käsittelystä sekä kierrätystehokkuudesta ja siitä ilmoittamisesta.

Direktiivin ja pykälän 2 momentin mukaan tuottajan tai jakelijan vastaanottopaikkoihin ei tarvitsisi hakea ympäristölupaa, jos paikoissa otetaan vastaan yksinomaan käytöstä poistettuja kannettavia paristoja ja akkuja.

14 §. *Siirto toiseen maahan esikäsiteltäväksi tai kierrätettäväksi.* Pykälässä viitattaisiin jätteiden siirroista ja niiden valvonnasta annettuun lainsäädäntöön, jota noudatetaan käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen siirroissa Suomesta. Pykälän 2 momentin mukaan edellytettäisiin luotettavaa näyttöä esikäsittelyn ja kierrätyksen asianmukaisuudesta, jotta siirtoa unionista pidettäisiin asetuksen mukaisena. Pykälä perustuisi direktiivin vastaavaan artiklaan. Direktiivin mukaisessa komitologiamenettelyssä on tarkoitus valmistella yksityiskohtaiset säännöt sen arvioimiseksi, täyttääkö unionin ulkopuolisessa maassa toteutettu kierrätystoimi direktiivin vaatimukset.

15 §. *Paristoon, akkuun ja paristoyksikköön tehtävät merkinnät.* Kaikissa markkinoille saatettavissa paristoissa, akuissa ja paristoyksiköissä olisi oltava niiden erilliskeräystä osoittava liitteen 2 mukainen merkintä. Paristot ja akut, joiden elohopea-, kadmium- tai lyijyisältö ylittää liitteen 2 kohdassa säädetyt pitoisuudet, olisi lisäksi varustettava niiden raskasmetallisisältöä osoittavalla merkinnällä.

Pykälän 2 momentissa viitattaisiin komission asetukseen N:o 1103/2010, jossa säädetään velvollisuudesta varustaa markkinoille saatettavat tietyt paristot ja akut niiden tehoa osoittavalla merkinnällä.

16 §. *Tiedottaminen käyttäjälle.* Tuottajille ja tuottajayhteisöille säädettäisiin kattava tiedottamis-, neuvonta- ja valistusvelvollisuus, jolla pariston ja akun

käyttäjiä pyrittäisiin motivoimaan osallistumaan aktiivisesti käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen keräykseen. Direktiivissä on vastaavat säännökset. Jätelain 57 §:n mukaan myös jakelijan on tiedotettava mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu paristo tai akku jakelijan järjestämään vastaanottoon.

17 §. *Jätehuoltokustannusten ilmoittaminen tuotteen hinnassa.* Direktiiviin perustuvassa säännöksessä edellyttäisiin, ettei kannettavien paristojen ja akkujen jätehuollon järjestämisestä aiheutuvia kustannuksia saisi ilmoittaa erikseen käyttäjille uuden pariston tai akun myynnin yhteydessä.

18 §. *Valtuutetun edustajan nimeäminen.* Pykälän mukaan hyväksyttäisiin, että Euroopan unionin toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut toimija, joka on siinä maassa paristodirektiivin mukainen tuottaja, voisi nimetä Suomeen sijoittautuneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön jätelain 66 a §:ssä tarkoitetuksi valtuutetuksi edustajakseen vastaamaan pariston tai akun tuottajan, kuten Suomeen sijoittautuneen maahantuojan puolesta tämän tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksista. Valtuutetun edustajan nimeäminen voisi olla perusteltua esimerkiksi tilanteessa, jossa paristo tai akku sisältyy sähkö- ja elektroniikkalaitteeseen, johon sovelletaan vastaavaa menettelyä.

19 §. *Hakemus tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin.* Pykälässä säädettäisiin paristojen tai akkujen tuottajan hyväksymiseksi tuottajarekisteriin tehtävän hakemuksen sisältövaatimuksista. Ilmoitettaviksi vaaditut tiedot vastaisivat direktiivissä edellytetytietoja, jotka tuottajien on toimitettava rekisteröintielimelle. Kaikissa jäsenvaltioissa on direktiivin mukaan samat tuottajien rekisteröintiä koskevat menettelyvaatimukset. Kuten direktiivissä, kukin paristojen ja akkujen tuottaja on jätelain 101 §:n mukaan rekisteröitävä.

20 §. *Hakemus tuottajayhteisön hyväksymiseksi tuottajarekisteriin.* Pykälässä yksilöitäisiin tiedot, jotka vaaditaan tuottajayhteisön hyväksymiseksi tuottajarekisteriin tehtävässä hakemuksessa. Tiedot olisivat käytännössä samat kuin nykyisen asetuksen 15 a §:n 1 momentissa edellytetyt tiedot. Nykyisen asetuksen kyseisen pykälän 2 momentissa ja 15 b §:ssä säädetyt seikat on kuitenkin nyttemmin sisällytetty jätelain 106 ja 107 §:ään.

21 §. *Tuottajan rekisteröintinumeroa koskevat määräykset.* Tuottajan ja tuottajayhteisön hyväksymistä tuottajarekisteriin koskevassa päätöksessä olisi annettava määräykset tuottajan rekisteröintinumerosta. Pykälä perustuisi direktiiviin, jonka mukaan jokaiselle tuottajalle annetaan rekisteröinnin yhteydessä rekisteröintinumero.

22 §. *Ilmoittaminen toiminnan muutoksista.* Pykälässä säädettäisiin direktiivin mukaisesti, että tuottajan tai tuottajayhteisön olisi ilmoitettava toiminnan olennaisista muutoksista ja tuottajayhteisön jäsenten muutoksista viimeistään yhden kuukauden kuluessa muutoksesta. Pykälän 2 momentissa olisi informatiivinen viittaus ajankohtaan, jolloin jätelain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys ja suunnitelma olisi esitettävä.

23 §. *Seurantatietojen ilmoittaminen.* Tuottajien ja tuottajayhteisöjen olisi vuosittain ilmoitettava Pirkanmaan ympäristökeskukselle seurantaan varten tiedot Suomessa markkinoille saatetuista paristoista ja akuista sekä kerätyistä käytetyistä paristoista ja akuista. Pykälän 1 momentin 3 kohdassa säädetyt tietovaatimukset perustuisivat komission asetukseen N:o 493/2012. Pykälän 2 momentin mukaan ilmoitukseen olisi myös liitettävä jätelain 64 §:n 1 momentin mukainen selvitys ja suunnitelma.

24 §. *Seurantatietojen kokoaminen ja toimittaminen komissiolle.* Pykälässä säädettäisiin Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen seuranta- ja valvontavelvoitteista sekä velvollisuudesta toimittaa komissiolle direktiivissä edellytetyt tiedot käytöstä poistettujen paristojen ja akkujen jätehuollosta.

25 §. *Täytäntöönpanokertomus.* Pirkanmaan ympäristökeskuksen olisi toimitettava komissiolle joka kolmas vuosi kertomus direktiivin täytäntöönpanosta Suomessa.

26 §. *Markkinavalvonta.* Turvatekniikan keskus toimisi markkinavalvontaviranomaisena jätelain mukaisissa paristo- ja -akkuasioissa. Käytännössä tehtävä tarkoittaisi paristojen ja akkujen raskasmetallisisällön rajoitusten ja merkintävelvollisuuden noudattamisen valvontaa.

27 §. *Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.* Asetus tulisi yleisesti voimaan päivänä kuuta 2014.

Asetuksella kumottaisiin paristoista ja akuista annettu nykyinen valtioneuvoston asetus 422/2008.

Asetuksen 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisia elohopearajoituksia sovellettaisiin 1 päivästä lokakuuta 2015 ja sen 2 kohdan mukaisia kadmiumrajoituksia 1 päivästä tammikuuta 2017. Rajoitusten voimaantuloajankohdat olisivat direktiivin mukaiset. Mainittuihin ajankohtiin asti sovellettaisiin kumottavan asetuksen vastaavia säännöksiä.

Ajoneuvoparistojen ja -akkujen vastaanottojärjestelyjä koskevaa asetuksen 8 §:ää sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2015.

Käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen 45 painoprosentin keräysastetta koskevaa asetuksen 9 §:n 1 momenttia sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2016. Siihen saakka keräysasteen olisi oltava vuosittain vähintään 25 painoprosenttia.

Asetuksen 23 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiset seurantatiedot olisi toimitettava vuosittain viimeistään 30 päivään huhtikuuta, ensimmäisen kerran vuonna 2015.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa tuottajarekisteriin hyväksytyn tuottajan tai tätä edustavan tuottajayhteisön olisi tarkistettava, että toiminta ja ilmoitetut tiedot vastaavat tämän asetuksen vaatimuksia ja tarvittaessa toimitettava

tarkistetut tiedot Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään päivänä kuuta 2014 [kolme kuukautta asetuksen voimaantulosta].

Liite 1. Liitteessä säädettäisiin direktiivin mukaisesti käytöstä poistettujen kannettavien paristojen ja akkujen seurantajärjestelmästä.

Liite 2. Liitteessä säädettäisiin direktiivin mukaisesti paristoihin ja akkuihin tehtävistä merkinnöistä.

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi	Kansallinen lainsäädäntö *
Art. 1 Aihe	JäteL 2 luku, VNa, VNaSER
Art. 2 Soveltamisala (2(1) toinen virke)	JäteL 48.1.4 §, VNa 2 § Ei tarvitse siirtää
Art. 3 Määritelmät	JäteL 6.1 ja 48.1.4 §, VNa 3 §
Art. 4 Kiellot	VNa 4 § ja siirtymäsäännökset
Art. 5 Ympäristönsuojelullisen suorituskyvyn parantaminen	JäteL 9 §, VNa 5 §
Art. 6 Markkinoille saattaminen (1) (2)	VNa, VNaSER (ei tarvitse erikseen siirtää) VNa 4, 15 ja 26 §, VNaSER, JäteL 126–128 §
Art. 7 Keskeinen tavoite	VNa 6 §
Art. 8 Keräysjärjestelmät (1-2) (3-4)	JäteL 46, 48, 49 ja 56 §, VNa 7 ja 13.2 § JäteL 46, 48, 49 ja 56 §, VNa 7 ja 8 §
Art. 9 Taloudelliset ohjauskeinot	Ei tarvitse siirtää
Art. 10 Keräystavoitteet	VNa 3.1.15, 3.2, 9, 23, 24 §, siirtymäsäännökset ja liite 1
Art. 11 Käytettyjen paristojen ja akkujen poistaminen	VNaSER 4 §
Art. 12 Käsittely ja kierrätys (1-4) (5) (6-7)	VNa 6, 10 ja 11 §, YSL VNa 23 ja 24 § VNa 11.4 §
Art. 13 Uudet kierrätystekniikat	VNa 6 §
Art. 14 Hävittäminen	VNa 12 §
Art. 15 Vienti	JäteL 12 luku, VNa 14 §
Art. 16 Rahoitus (1 ja 6) (2) (3) (4) (5)	JäteL 46, 49.1 ja 49.3 § JäteL 65.1 § JäteL 51 §, VNa 16 § VNa 17 § JäteL 53.2 §
Art. 17 Rekisteröinti	JäteL 101, 102, 103, 105, 106 ja 107 §

Art. 18 Pientuottajat	Ei tarvitse siirtää
Art. 19 Osallistuminen	JäteL 62, 63, 65 ja 66 §
Art. 20 Loppukäyttäjille tiedottaminen (1-2) (3)	JäteL 9.2 ja 51 §, VNa 16 § Jäte L 57 §
Art. 21 Merkintä	JäteL 9.2 §, VNa 15 § ja liite 2
Art. 22 Kansalliset täytäntöönpanokertomukset	VNa 25 §
Art. 23 ja 24 Uudelleentarkastelu ja komiteamenettely	Ei tarvitse siirtää
Art. 25 Seuraamukset	JäteL 147 §, YSL (rangaistussäännökset)
Art. 26 Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä	JäteL, VNa 27 §, VNaSER voimaantulosäännös
Art. 27 Vapaaehtoiset sopimukset	Ei tarvitse siirtää
Art. 28 Kumoaminen	VNa voimaantulosäännökset
Art. 29 ja 30 Voimaantulo ja osoitus	Ei tarvitse siirtää
Liite I Seuranta	VNa liite 1
Liite II Merkinnät	VNa liite 2
Liite III Käsittely ja kierrätysvaatimukset	VNa 10 ja 11 §
Liite IV Menettelyä koskevat vaatimukset rekisteröintiä varten	JäteL 105–107 §, VNa 19–22 §, VNaMaksut

* JäteL Jätelaki (646/2011)

VNa Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista (xx/2014)

VNaSER Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (xx/2014)

YSL Ympäristönsuojelulaki (86/2000)

VNaMaksut Valtioneuvoston asetus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ja elinkeinotoimistojen maksullisista suoritteista vuonna 2013 (1538/2011)